

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Október 6-ika.

— Okt. 6.

Borulj le, magyar nemzet, az aradi vértanuk emlékének oltára előtt és szálljon áhitatos lelked hódolat és kegyelet szárnyán vissza a multba, nemzeti történelmed legdicsebb és legszébb korszakába.

És zengj zsolozsmát, buzgó diadal-éneket a magyarok istenéhez, boldog magyar nemzet! Mert sebeidből virágok nőttek; aléltásig roskadt gyengeségedből erőd bőségforrása fakadt.

Ami vagy, élő Magyarország; és amid van, szabad nép: hatalmad, pezsgő véred, nyelved, jogod, igazságod, jelened és jövőd, — mind, mind ama szent korba ereszti gyökerét, ama csodás idő emléjén táplálkozik.

Az a kor — a te levegőd; az a dicsőség — a te földed; az a bukás — a te napvilágod!

Ákik csufos halállal multak ki, azok dicsőséggel támadtak föl. A hóhérok nyomtalanul elporlódtak; a vértanuk a halhatatlanság szentjeivé lettek.

Borulj le magyar nemzet és zengd a diadal-éneket büszke önérettel! Még csak ötven év múlt el azóta, hogy hőseidet kivégezték és ime, hősi példájuk már ötszáz évre való dicsőség koszorújával magasztalt föl téged!

Áldás a dicső harc csodáira, áldás iszonyúságaira, áldás mesebeli mámorára és ezerannyi áldás vérbe fojtott gyásza legsötétebb emlékére.

Nincs okunk sirni, keseregni, gyűlölettel vértéződni. Ami elmúlt felettünk, a jogtíprás, a

boszu, a harag — soha többé vissza nem jő. De örökre itt ragyog ama szentséges időnek minden fénye munkánk, eszméink, álmaink diadalmos utján!

Nézzünk fel a magasba és a nemzeti Golgotán ne a vértanuk eltorzult arcát lássuk, hanem, az égbe röppent szellem fölmagasztalását.

Mind, amiért a hősök elestek, az a diadalmas szellem megszerezte nekünk.

És ez jól van így. Csak okoskodjanak azok, a kiknek nemzeti gondolkodásukat holmi melléktekintetek megzavarták és ferde irányba terelték; a nemzet halad a maga egyenes utján.

És a mikor ezt teszi, sokkal okosabb, sokkal diplomatikusabb és sokkal opportunusabb, mint azok, a kik azt hiszik, hogy ez kiváltságuk nekik. A nemzet jól tudja, hogy jövőjét csakis a multjához való ragaszkodás biztosítja. Az államalkotó, nemzetteremtő faktorok között legerősebb: a történelem. Az a nép, a mely elfeledte a maga történelmét, elveszítette a legerősebb összeforrasztó kapcsot, amely embertömeget rendezett organizmusba foglalni képes. Ezért a kegyelet: bölcsesség; a hála: gondoskodás a jövőről; a feledés: nemzeti bukás.

Oh mert azok az érzelmek, a miket az ilyen szörnyű eseményekre való emlékezés szül, bár sokszor rombolni, de még többször építeni, alkotni valók. A torkunkat fojtogató keserűséget eloszlatja a vértanuk lelki nagyságának csodálata. A megbosszulásnak feltörő kínos vágyát megnyihiti a másik, nemesebb vágy: követni dicső példájukat. Így válik a nemzeti gyász komor napja a nemzeti erények dus forrásává;

igly alakul át a bitó szégyene valamennyiünk homlokán a büszkeség félgő pirosságává, a mely az agynak fenkölt, magasan szárnyaló, tettekre és áldozatokra kész gondolatjait takarja . . .

A kegyelet lángoló érzése áthatja ennek a nemzetnek minden tagját, elolvasztva minden különbséget, a mit osztály, vagyon, rang, felekezet vagy nemzetiség támaszthat. Az ilyen nagy napokon tűnik ki, hogy milyen nagy kincs a nemzet egysége; hogy milyen csodálatos, megtörhetetlen erő az, hogy az egész nemzetet, annak minden rétegében egy érzés, egy gondolat hatja át.

Ezt a megbecsülhetetlen egységet éppen az olyan magasztos példáknak köszönhetjük, mint a milyen a mi felejthetetlen vértanuinaké. Az örökség, a mit ők ránk hagytak, ezért olyan drága és becses. A nemzet szívébe van az zárva, és a mig azt a nemzet könnyelműen, botorul el nem pazarolja, mindaddig biztos zálogát bírja benne nemzeti létének, jövőjének, jövője nagyságának.

Társadalmi hivatás.

Egy állami tisztviselőt temettünk az elmúlt héten. Huszonhárom évig volt szorgalmas, pontos, fáradhatatlan hivatalnok a államnak. Anyagi körülményei nem engedték meg, hogy családi életet alapítson s így érte őt utol a kérlelhetlen halál. A fegyver, melylyel céljainak eléréseért hiába küzdött az élet kemény tusájában, kihullott kezéből. . . Költségen temettük el.

És ez már aztán nem csak egyedül az ő tragédiája.

Hogy mennyi megerőltetésbe kerül az életbe lépő fiatal embernek, mig hivatalnok lehet az állam-

Párizsi levél.

Párizs, 1900. szept. 28.

Rövid négy hét mulva bezárul a világ szeme előtt az a tündérvilág, melyet a kiállítás magába rejt. Habár nem is rombolják le azonnal azt a sok fényes palotát, melyekben ma még ugy hemzseg a népek sokasága: az igazi élet bennök, körülöttük megszűnik s csak azok lesznek bent, kik kincseiket csomagolják össze, hogy aztán ki-ki utnak indítsa mindazt, ami annyi embernek szerzett gyönyörűséget.

Mintha a nagy világ minden részében csak most jutna eszökbé az embereknek ide jönni, annyian látogatják naponta a kiállítást. Reggeli 10 órákor már minden pavillonban annyi ember van, hogy alig lehet előre haladni s ha a délutáni órákban valamely kiválóbb tárgyhoz akarunk férni, mint például a Hadastyán-téren (*Esplanade des Invalides*) lévő palotában ama nagy gyémánthoz, mely egymagában külön szekrényben van elhelyezve, akkor többnyire 2-3 percet kell várni, mig hozzá lehet jutni.

A kiállítás egyik leglátogatottabb része a *Rue des Nations* (Nemzetek utcája). Európa minden állama, azonkívül az Egyesült-Államok, Perzsia és Peru mind egy-egy szép palotával diszítik ezt az utcát.

Magyarország s Németország pavillonja a leglátogatottabb, valóságos ostromnak van — főleg a magyar pavillon — kitéve; délelőtt 11 órán tul már csak szakaszonként bocsátják be a közönséget s egész büszkeséggel halljuk a magyar teremőröket biztatón odaszólni a közönségnek: — „*Attendez s'il vous plait*” (sziveskedjenek várakozni).

Felséges látványt nyújt a Szajna balpartján a *Champ de Mars* (Mars mezeje) főleg este. Ott van háttérben a villamosság palotája s az előtte elterülő vízi kastély. Megszámlálhatatlan nép várja esténként, hogy az ezer meg ezer villamsugár beragyogja a palotát, meg az előtte messze elterülő tért s amikor a vizipalota számtalan szökőkútjának vizsugarait átragyogják a különböző színű villamsugarak, akkor valóban ezeregyéjszakai látvány kínálkozik. A villamosság palotája mellett kétfelől óriási palota húzódik (egy nap alatt futólagosan is alig lehet bejárni) ennek is egész homlokzatát ezer meg ezer villamsugár szegélyezi s a két sor fa, amely a villamosság palotától egész az Eiffel-toronyig disziti a tért, számtalan s különböző színű és fajtájú művirágokkal van ékesítve, mely utóbbiak középből fénysugarak szóródna szét a legszemképrázatosabb színvegyülekben.

A hatalmas Eiffel-torony büszkén emelkedik a magasba s villanyfényt ragyog szét, mig forgó fénygócza hosszu sugarakat vet a városra, majd a kiállításra. A Szajna jobb partján, az Eiffel-torony s a villamosság palotájával szemben, kissé emelkedett helyen áll a híres *Trocadero* palota, amely az egyetlen megmaradt épület az eddigi kiállításokból, gyönyörű vizesével, szökőkutaival pompás látványt nyújt még nappal is; s este, amikor teljes fényárban uszik, méltó tárgya a villamosság palotának. Mellette kétfelől látjuk a keleti népek kiállítását. Ott van az oroszok szibériai pavillonja, benne 8-10 rendkívüli nagyságu foka s mintegy ugyanannyi jegesmedve s kimondhatatlan száma a szibériai állatvilágnak. Ott vannak az arabok fényes bazárjai, melyekben bemutatják azokat a csodaszép selyemszöveteket, ritka szépségű aranyhímzéseket. A chinaiak,

Japán, Algier, Perzsia mind elhozták azt, a mire jogosan lehetnek büszkék. Ázsia s Afrika népeinek olyan vegyülekét egy helyen látni valóban érdekes, nemcsak terményeiket s iparművészetöket mutatják be, hanem tánczaikat s mulatságaikat is mind látni saját színházaikban.

Szintén a Szajna jobb partján van az Alma-hid előtt Ós-Párizs. A mi budapesti Ós-Budánkhoz hasonló terület. Történelmi hűséggel mutatja be Párizs épületeit, utcáit, tereit a középkorban, a Renaissance idejében, a 17. és 18. században. Ennek az Ós-Párizsnek többek között még az az érdekessége van, hogy féltérülete vizre van építve.

A hidépítészetben páratlan a III. Sándor orosz czárról elnevezett hid (*Pont Alexandre III.*), amely összeköti *Champs Elysée*-en lévő, a két gyönyörű képművészetek-palotáját az ugynevezett *Grand Palais* s a *Petit Palais* a Hadastyán-téren (*Esplanade des Invalides*) lévő óriási palotával, mely az összes nemzetek iparművészeti remekei nagyrésztét foglalja magában.

Egyik érdekessége a világkiállításnak az önmozgó járda, amely körül hord az egész kiállításon. Több méter magasságu hid, melynek 3 szakasza van: az első mozdulatlanul áll az érkezők számára, a második csak egészen lassan halad, mig a harmadik a leggyorsabb tempóban vágat előre. Szélükön helyenkint vasrudak vannak, ezekbe kapaszkodik a felszállni kívánó.

Aki este végig hajózik a Szajrán, az alig fogja elfeledni azt a tündéri látványt, amely őt körülveszi. Számtalan hajó közlekedik, szinte szédítő gyorsasággal kergetik egymást, mig a kiállítás fényárban uszik, amelynek tüze megtörve a víz tükreben, káprázatos

nál vagy más közhivatalnál — ismeretes tény. Megfeszített szorgalommal tanul, emlékezetébe vés nagy, hatalmas ismereteket, melyeket a gyakorlati életben mire se használ, amelyek bírását azonban igazolnia kell, ha megakarja szerezni a közhivatalnoki minősítést.

És ha már most szerencsésen alkalmazáshoz jutott, van címe, de korántsem hozzámért fizetése s legkevésbé van gondoskodva jövője felől. A gyakornoktól kezdve fölfelé alacsonyabb a fizetés az állás igényeinél s csak a legnagyobb pesszimizmussal lehet azzal vádolni őket, hogy hatalmasabban uralkodik ott az urhatnomság, mint a becsületérzés, mivel a köztisztviselőnek mindenkor rangjához képest bizonyos válogatottsággal kell föllépnie; életmódjában gentleman-nak kell lennie.

És származik még ebből az a hatalmas baj, hogy meggátolja igen sok esetben a családi élet alapítását, pedig úgy tudjuk, hogy a társadalmi és állami együttélés a maga súlyos adófizetésével nem arravaló, hogy a férfiakat coelibátusba lökje. Összes törvényeink, gazdasági és kulturintézményeink pedig gondolom, arra való, hogy emberi módon éljünk. S ahol a nóta vége az, hogy egy csomó ember meg van fosztva a legegyszerűbb és leghasznosabb emberi boldogság, a családi élet jótéteményeitől: ott dekadencia van, amit észre kell venni és segíteni kell a szervezett társadalomnak, mivel ez a baj mindenképpen fenyeget s ezért mindenki felelős.

Szomorúan tapasztaltuk e most történt esetben, hogy nyugdíj törvényünk milyen könnyelműen van szerkesztve, gyenge indokokra van bázisozva. Ha a hivatalnok megházasodik — amelyet igen sok esetben, mint fentebb jeleztük, a fizetés, no meg a protekció nélkülözés kizár — akkor az esetleg hátrahagyott özvegye nyugdíjra, temetési költségre tart igényt, a mig *ellenesetben*, ha történetesen hónap végén következik be a halál s életében nem úgy cselekedett, hogy jó barátokat szerzett magának, az utczaszélén marad, mint akármelyik rongyokban fetregő koldus.

Az elfogulatlan ember megbotránkoszik és önkéntelen kérde, hogy miképpen történhetik meg az éppen az igazságszolgáltatásnál, hogy egy emberrel, ki életének javát az ő szolgálatában tölti akképen bánjanak el? Hisz egy tisztességes cseléd jogosan tarthat igényt arra, hogy elhunytja esetén gazdája az őt megillető temetésben fogja részesíteni. Valóban csodálkozunk kell, hogy az a gond, amely egy családos, mint legényember tisztviselőket egész életükön át jövőjükért gyöttri: nem lankítja élet és

csillogásával ejti bámulatba azt a sokaságot, amely a kíváncsiságtól üzetve, a fölséges kép lebilincselő hatása alatt nyüzsög ez álomországban.

Igy este végig haladva a *Concordia*-téren s az innen kiinduló *Boulevardok*on, szédül, kábultságot érez az ember attól az élettől, amely ezeknek az utaknak minden zeg-zugát betölti. A még most is meleg boulevardok életét az estéli élet még fokozza. Mintha az egész Párizs az utcára gyült volna, oly átszakíthatatlan tömegek vonulnak ott végig, ember ember mellett szorong s zajtól, zibongástól, lehellettől telített a levegő, amelyet az óriási kévéházak, üzletek ragyogása világít meg. A kávéházak terraszán száz meg száz ember ül elmerülve e káprázatos nyüzsgő emberáradat szemlélésében. A mi szívet s jót kigondolhat az ember, van itt bővíben minden, csupán a jó cigány hiányzik. Itt van ugyan a szegedi cigányprimás, Urbán, az ő kitűnő bandájával, de hát ő csak egy s a többi éttermekben vagy nincs zene vagy pedig csak olyan, amely magyar embernek nem pótolja a cigányt.

Az irtóztató tolongás közepett önkéntelenül is azt kérde az ember, hogy hát vajon lehet-e még közönség a színházakban? Pedig az előkelőbb színházakba már napokkal azelőtt kell jegy után nézni, mert az egy igen ritka dolog lenne, ha az esti pénztárnál is még jegyhez lehetne jutni. Valamennyi színháza és mulatóhelye Párizsban annyira látogatott, hogy 1—2 üres széket talán el sem lehetne képzelni.

A színházakból éjfél tájt oszlik a közönség (igaz, hogy csak 9 órakor kezdődik az előadás) s e késő időben Párizs utcái olyan élénk képet mutatnak, mint akár 8—9 között.

Szó a mi szó, úgy a város, mint a világkiállítás annyi szépet kínálnak s mutatnak be, hogy lelkünk hosszú időre táplálékot nyer; azt azonban senki se higgye, hogy több heti tartózkodás után az ember nem vágyik ebből a tündérvilágból is — haza.

Gondáné.

munkakedvüket; már pedig minden szellemi munka értéke attól a kedélyállapottól függ, amelyben végzik.

És van ebben tragikomikum is. Ha az az állami tisztviselő, mint házas ember hal el, az államtól kap temetési járulékot, özvegye nyugdíjat; azonban ha életében bár ugyanazt a munkát végezte, éppen olyan fáradhatatlan tisztviselő volt, mint az a másik, akitől csak abban különbözik, hogy úgy alakult viszonyainál fogva nem házasodhatott meg — ám lássa, hogy mit csinál, ha eljön azaz idő, amidőn az élet legnagyobb tragédiája bekövetkezik, a halál érte jön. Mert hogy mármár egy tisztviselő vagyont gyűjtson magának, a bizonyosra eljövendő katasztrófára, az utópia.

Visszatérve a konkrét esetre, abban még egy iróniát találunk, amely természetesen ismét csak épp olyan általános érdekű. Ha az illető a hó elsején hal el, arra a hónapra járó fizetését, lakbérét megkapja, ha azonban olyan peches talál lenni halálában, hogy az a hó utolsó napján következik be és nem tudja kihuzni azt a tizenkét órát, akkor már aztán igazán ott feketik örökre, ha csak valami könyörületes szív meg nem esik rajta, hogy végrendeletési helyére szállítsa.

Bizony elszomorító jelenségek ezek s nem csudáljuk, ha alant zug az elégedetlenség a hiányos kenyérért. Amellett kuporgatunk, tanulunk és tanítunk és az emberiség szekere döcög előre a civilizáció békés országútján.

Szép, kívánatos a cél, mely felé tart, de közben mégis úgy érezzük, hogy az emberiség tökéletesedvén, törpébb lett az ember, amelyet éppen ott érezni, ahonnan az igazságot várjuk — megdöbbentő, elszomorító jelenség.

Sok és nagy, nehéz vád az, amit ez és ehhez fogható esetek kiáltanak a magyar élet vezéreinek fölébe. De meg van írva, hogy „füleik vannak és nem hallják.“

Ujdonságok.

Olvasóinkhoz. Az új negyedével szemben fölöslegesnek tartjuk lapunkról dicshimnusz zengeni, mert az a bizonyítvány, amit egy lap állít ki magáról, nem sokat érhet az okos olvasó szemében. Nem beszélhetünk munkánk eredményéről, hiszen magunkról nem nyilatkozhatunk. Közönségünk lassan-lassan megismert és úgy ismert meg, hogy megszeretett — ez mindenkifelelt legszebb jutalmunk. Lapunk legfőbb célja továbbra is, hogy érdekes, friss, megbízható és bátor legyen; a legjobbat nyujtsa, amit egy vidéki lap nyujthat. Nyiltan és őszintén mondunk véleményt afölött, ami káros lehet a közönség jobb jövőjére nézve és csak oly törekvéseket pártolunk, melyeknek alapja a törvény és igazság. Ez alkalommal pedig kérjük a nagy közönséget, hogy eddig tanúsított jóindulatába lapunkat továbbra is részesíteni sziveskedjék, hogy eddigi törekvéseinket jövőben is ugyanazon lankadatlan kitartással követhessük. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

A király nevenapja. Október 4-én, csütörtökön délelőtt 9 órakor, a király nevenapja alkalmából a plebánia templomban fényes istentisztelet volt, amelyen egy a törvényhatóság, mint az egyes hivatalok és tanári karok testületileg jelentek meg. Őszintén, melegen nyilvánult meg a legalkotmányosabb király iránt a hű magyar népe szeretete s szállt az ima az éghez, hogy az Ő sebzett szívének megnyugvást, vigasztalást adjon.

Erdészeti kinevezések és áthelyezések. A földmivelésügyi miniszter — mint említettük — *Ráduly* János m. kir. erdészt a helybeli kir. erdőhivatalhoz főerdészszé kinevezte s a korondi járási erdőgondnokság vezetésével megbizta; *Tompa* Kálmán kir. erdészt a brassói m. kir. állami erdőhivatal kerületébe helyezte át s a földvári járási erdőgondnokság vezetésével bizta meg; *Lukácsffy* Elek kir. erdészjelöltet a székelykereszturi járási erdőgondnokság vezetésével bizta meg; *Ivaskó* Sándor kir. erdészjelöltet a fogarasi kir. áll. erdőhivatal kerületéből hasonló minőségben a helybeli kir. erdőhivatalhoz helyezte át, míg *Vigh* József helybeli kir. erdészgyakornokot kir. erdészjelöltté nevezte ki.

Hymen. Ifj. *Rozsondai* István etédi közs. isk. tanító f. hó 6-án tartotta eljegyzését, *Király* Juliska okl. óvónővel, Etéden.

Lelkészbeiktatás. M. hó 16-ikán iktatták be lelkészi hivatalába Óczfalván *Kállai* Ferencz volt helybeli s. lelkészt. Az ünnepélyre szép és előkelő közönség gyűlt össze, a hol a beiktatást *Menyhárdt*

András ref. esperes végezte. Az új pap ekkor tartotta meg szép beköszöntő beszédét, melylyel a híveket teljesen meghódította magának. Délután tiszteletére pompásan sikerül kosaras táncmulatságot rendeztek, a mely a legjobb hangulatban a késő estig tartott.

A magántisztviselők országos nyugdíj egyesülete egy városunkban megalakítandó helyi választmány, illetve bizottság érdekében összejövetel megtartását tervezi, amelyre az itteni összes magántisztviselőket és kereskedelmi alkalmazottakat meg fogja hívni. Az összejövetel helye és időpontja lapunk utján fog közzététetni, esetleg külön szét küldendő meghívók által, ha ugyan a központi igazgatóságához (Budapest, VII. ker. Kerepesi-ut 78. szám alatt) intézendő bejelentések a részvétélre kellő számban idejekorán érkeznek be. Mi örömmel üdvözljük a Magántisztviselők Országos Nyugdíj egyesülete vezetőinek. (Elnök: Lukács Béla v. b. t. t. orsz. képviselő, alelnökök: kisjókai Ágoston József, kir. tanácsos, orsz. képviselő és Weiss Berthold orsz. képviselő) ama komoly törekvésért, hogy az ország minden nagyobb városában helyi választmányokat szándékozik létesíteni és kívánatos, hogy az érdekeltek a részvétélre mielőbb és minél nagyobb számban jelentkezzenek. Az egyesület egyáltalában folyton fejlődő tevékenységet fejt ki és ennek köszönheti azt az általános érdeklődést, a mely minden oldalról feléje irányul.

Fonográf hangverseny. Említettük, hogy *Vikár* Béla, az Eke megbízásából ma este a vármegyeház nagytermében, a Kolozsvárt felállítandó néprajzi muzeum javára, humoros néprajzi előadást tart, a mely alkalommal a legjobb, tökéletesített fonografot is bemutatja. Belépti díjak 2, 1 kor., állóhely 50 fil., tanulójegy 20 fil. Kezdeté 8 órakor.

Új pénztintézet. Tudvalevő, hogy Székelykeresztur vidékén a nemzetiségi célokat követő pénztintézetek ijesztő arányban folytatják aknamunkájukat. A vidéket az ügynökök egész rajával árasztják el, kik aztán gondoskodnak arról, hogy a jó székely atyafiak birtokai miként kerüljenek idegen kézbe. E bajon akart segíteni a m. hó 29-én Székely-Kereszturon, *Ugron* Zoltán elnökle alatt tartott értekezlet, mely kimondta, hogy egy önálló takarékpénztár felállítására égető szükség e vidéken, s egy kilencztáru bizottságot küldött ki kebeléből, melynek feladatául tűzte ki, hogy az alapszabályokat sürögösen elkészítse s egyszersmind egy memorandumot dolgozzon ki, melyben az Emke figyelmét e bajokra felhívja. A bizottság, mely *Ugron* Zoltán, *Sándor* János, *Gombos* Samu, *Papp* Ödön, *Folger* Ferencz, *Ájvász* Kristóf, *Kabdebó* István, *Raffay* Károly és *Dr. Sebess* Jenőből áll, már munkához is fogott s egy pár hét alatt készen lesz. A székelyföldön létesítendő papirgyár elnyerése érdekében Székely-Keresztur is megmozdult. A város képviselő-testülete heves vita után kimondta, hogy egy a megye főispánjánál, mint a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamaránál a szükséges lépéseket megteendí a végre, hogy a papirgyárt Székely-Kereszturon állítanak fel. E célból egy két tagu bizottságot küldött ki, hogy a kellő lépéseket sürögösen megtegye.

Bartók Gyula temetése. Vasárnap 30-án, délután helyezték örök nyugalomra *Bartók* Gyula törvényszéki jegyzőt, a rk. temetőben. A jó ember temetésén megjelent a törvényszék testületileg, ugyszintén az összes ismerősei, jóbarátai. Habár a temetés ideje 3 órára volt kitűzve, már jól lement a nap, amidőn a menet a temetőbe ért. A rövid könyörgés után az elhunyt egyik kollégája bucsuztatta el egy pár szóval a jó tisztviselőt, hű barátot, amelynek végeztével *Sándorka* bandája húzta el szívehszólóan, az elhunyt kedvecz nótáit. Közben a „Káka tövén...“ című dal utolsó ütemei hangzottak, a göröngyök tompa morajjal hullottak az öreg Gyula koporsójára... Az elhunyt barátai között mozgalom indult meg, egy sirkő felállítására végett.

Telephon vármegyénkben. A telephon-huzalt már az udvarhely-okládi vonalon feltették, amely után a kereszturi irány oszlopait fogják felállítani, ahol tudvalevőleg a miniszter a távirda-oszlopok használatát e célra nem engedélyezte. A Kossuth-utcában a sodronyt azért kellett oszlopokra elhelyezni, mivel az épületek aránytalanságai nem engedték azt a házak tetején elvezetni.

Elszámolás és köszönetnyilvánítás. Az óczfalvi ev. ref. egyházközség múlt hó 16-án lelkésze beiktatása alkalmából kosaras táncmulatságot rendezett, melyen nem csak anyagi bevétele volt e szép nemes kis egyházközségnek, hanem meg volt ama másik,

az anyagánál sokkal szebb jövedelme is: keblének azon jóleső érzete, mely eltöltte őt akkor, midőn ő az örülő, örülni látta úgy az új lelkész rokonait, barátait, valamint azokat, akik a szomszéd községek-ből jöttek össze. A mulatságon felülfizettek: Biró Sándor (Sz.-Udv.) 5 kor., Kállay Ferencz (Óczfalva) 4 kor., Bedő Ferencz és Szabó Árpád (Sz.-Udv.) 3—3 kor., Menyhárt András (Kecset), Lajos János (Bögöz), Kállai István (Petek) és Beke Ferencz (Sz.-Udv.) 2—2 kor., Biró Áron (Boldogfalva), Fodor Boldizsár (Sz.-Udvarhely), Rákosi Béla (Nagy-Solyomos) és Molnár Imre (Sz.-Udv.) 1—1 kor., Simon Dénes (Óczfalva) 50 fil., Székely Mátyás (Óczfalva) 30 fil., Szabó József, Orbán István és ifj. Orbán Mózes (Óczfalva) 20—20 fil.; összes bevétel 123 kor. 10 fillér, kiadás 51 kor. 10 fil., tiszta jövedelem 72 kor., mit az egyházközség a templomkerítés kijavítására fordít. A jókedvű adakozásért az egyházközség hálás köszönetét nyilvánítja.

Fejlődő iparágak támogatása. Kormányunk minden lehető elkövet új iparágak teremtésére. A „Magyar Kereskedők Lapja“ azonban egy konkrét eset alkalmából igen helyesen figyelmeztet arra, hogy közvetlenebb hatást érhetnénk el, ha már működésben levő, fejlődőképes iparágakat karolnánk fel. Különös figyelmet érdemelnek e tekintetben a hazai nyersterményeket feldolgozó a készgyártmányt sikerrel exportáló cégek. Példaképpen a „Magyar Kereskedők Lapja“ felemlíti az Első magyar toll- és lőszörgyárat, Budapesten, soroksári-ut 96. sz. a. mely mint egyszerű iparosok vállalata, a legkisebb méretből fejlődve, ipari életünkben ma már számottevő tényezővé vált. A toll-gyár exportja most évi ezer métermázsára rug, de kellő befektetéssel hatezer métermázsára biztosan emelhető. Nyerstoll- és lőször-termelőink ma teljesen ki vannak szolgáltatva a külföldi vevők kénye-kedvének; ezen iparág felkarolása esetén megszűnik ez a visszás állapot.

Halálozás. Folyó hó 2-án hunyt el *Fábián Márton* ev. ref. lelképásztor életének 39 ik, házasságának 8-ik, papságának 10-ik évében, hosszas, lassu betegség után Bányában. Halálát neje *Szabó Anna*, gyermekei, ugyszintén nagyszámu rokonság gyászolja.

Vásárnapja elé iparosaink szép reményekkel tekintettek, amelyre a pompás időjárás, a jó termés teljesen is feljogosította. A hétfőn, 1-én beállott baromvására nagy felhajtás történt s a kereslet is élénknek volt mondható, noha az árak mégis nyomottak maradtak mindvégig. Az idegen forgalom nem érte el ugyan a maximumot, azonban a szállodák és korcsmák meglehetősen voltak látogatva. A közeledő téli időszak a különböző iparágakban élénkséget keltett, amely leginkább aztán a ruhás sátrakban érvényesült. A legtöbb iparág forgalma azonban csökkenőben volt, amelyet az általános pénzsűkinek lehet tulajdonítani. A gyermekjáték-sátrak egyáltalán mi vásárt sem tudtak csinálni, míg természetesen a veteményes piacon csak úgy hemzsegett a közönség, habár az árak itt, dacára a nagy mennyiségnek, magasak voltak. Az egyes boltok egész nap látogatottságnak örvendtek.

Arczképes igazolványok az 1900. évre. A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint, a folyó évre szóló féláru vasuti jegy váltására jogosító arczképes évi igazolványok abból a célból, hogy az 1901. évre idejekorán érvényesíthetők legyenek, személyenként egy korona készpénznek melléklése mellett, már f. évi október hó 1-től kezdve érvényesítés céljából a m. kir. államvasutak igazgatóságához beküldhetők. Új arczképes igazolványok is — az erre jogosítottak részéről — ez időponttól kezdődőleg kérvényezhetők.

A főreáliskola önképzőköre gyászünnepélylyel üli meg az „Aradi tizenhárom“ emléket ma d. e. 9 órakor. Az ünnepély műsora a következő: 1. Dalt ad elő Mendelsohntól az ifj. zenekar. 2. Imát mond Losdorfer Aladár h. ifj. körvezető. 3. Ünnepi beszédet mond Solyomossy Ákos ifj. körvezető. 4. Himnusz. 5. Palágyi Lajos „Aradi vértanúk“ cz. költeményét szavalja Horváth Rezső VIII. o. 6. Felolvasást tart Szabó Ignác VIII. o. 7. Ábrányi E. „Hősök harczmezején“ cz. költeményét szavalja Havas Lajos VII. o. t. 8. Szózat, éneklés az ifj. énekkar.

Anyakönyvi kinevezés. A belügyminiszter a muzsnai anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Jakab József tanítót nevezte ki s a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

Hajtóvadászat. A mult számunkban tettük szövé, hogy a dúvadak nem csak megyszerte, de egész Erdélyben évek óta nem voltak úgy elszapo-

rodva, mint épen most. Az udvarhelyi vadásztársaságot is ez a szép remény biztatta a mult vasárnapon hajtóvadászat tartására, melyet a Zetelaka határában ejtettek meg. Mintegy 30—40 vadászember gyűlt össze arra a hirre, hogy az elmúlt napokban egy egész vaddisznócsorda teszi tönkre a határt. Négy hajtás történt, amelybe azonban vaddisznó nem került bele. Annál nagyobb eredményt mutatott fel *Koncz Aurél*, aki a Szarvaskő-melléke hegy tulsó oldalán egy hatalmas, jól kifejldött medvére bukkant, amelyet Windsester fegyveréből két lövéssel a földre terített. A szép példányt másnap hozták haza s bőrét a ref. kollegium vette meg, melyet kitömés végett Budapestre felküldött. A vadászat eredménye még mindössze egy róka volt.

Foghuzások a vidéken. Érdekes tárgyalás tartott meg e napokban Székely Keresztur város „nagy“ község tanástermében, mint kisebb polgári peres ügyek bíróságán. Ugyanis egyik helybeli borbély beperesítette M. L. kovácmestert 35 kr s járulékaik iránt, mely összeget mint jól megérdemelt foghuzási díjat követelt. Nevezett alperes azon indokból nem volt hajlandó ezen összeget megfizetni, mert felperes borbély a fájdalmas ros fog helyett egy egészen ép és jó fogat huzta ki előbb. S csak azután, midőn ezen kis tévedését észrevette, huzta ki a ros és fájdalmas fogat is, amely után követelte, hogy alperes M. L. kovácmester fizessen a másik foghuzásért is 35 krt. A vitás és szerföltt kedélyes tárgyalás folyama alatt, alperes M. L. kovácmester vizontkeresettel, illetve kártérítéssel lépett fel M. J. borbély- és fogművész ellen. Akik között, egy órai kedélyes és komoly tárgyalás után eljáró községi bíró akként oldotta meg a vitás kérdést, hogy kapta magát és saját pénzéből megfizette M. J. borbély- és fogművésznek a követelt 35 kr díjat, csakhogy végét vesse a foghuzási ügynek. Különbőn a foghuzási művészetekben nem szűkölködik Székely Keresztur községe, mert megtörtént tény az is, hogy egyik „székely“ atyánkfia fogat kihuzatni ment az orvoshoz, aki alig egy másodperc alatt és alig észrevehetően kihuzta a beteg fogat s midőn ezen eljárásért az atyától 50 kr díjat kért, ez egészen meghökölve monda: hml... az orvos ur ilyen csekély fáradságért 50 krt követel! bezzeg az öreg bivalas Horváth József egy foghuzással három-négyszer földhöz üti az embert s ráadásul az udvaron is végig vonszolja s mégis csak „két“ garast vett vala fizetésül. Szegény!... kár, hogy meghalt már! — hanem él a fia! — Azonban az is megtörtént vala Székely-Kereszturon, hogy egy „fiatal“ székely atyánkfia elment egyik foghuzó művész hazához akkor, midőn tudta azt, hogy a foghuzó művész nincs otthon! — s a fiatal háziaszonnnyal időzött vala — jóízűen; de — a fogművész ur sejdített a dologból valamit s ezért váratlanul haza érkezett. A fiatal Don Juan azonbanáhamarosan feltalálta magát, arczához kapva jajgatott, hogy mennyire fáj a foga s azért jött(?)... hogy azt huzza ki!... No hát ha csak az a baj, mutassa, melyik foga fáj? — monda az orvos. Ez pedig nagy zavarában rámutat egyik zápfogára, mire az orvos, illetve fogművész irgalmatlanul kiránta azt a szájából s az így menekült fiatal embernek díjtalanul a kezébe adá a kihuzott ép fogat, az pedig bucsuzatlanul távozott szabóműhelyébe. (De facto)

A regruták napja. Október elseje ez. A nóta szerint ekkor kell berukkolni a regrutáknak, de bizony rendszeren egy-két nappal későbbben történik ez. A nóta nem alkalmazkodik a kétfejűsasos behívóhoz.

Október elsején szomorú nóta hallik ki a zsupfődeles, eszterhéjas falusi házakból, s a muskátlis ablakokból könyező leányszem tekint el a domb fölé, a merre a délczeg legényt vitte el a császár akarata.

S hogy a szerelmes leány ajkán elszáll a sóhaj, dal lesz a sóhajtásból, mely keseregve zengi, hogy:

Szárnya, szárnya, kaszárnya eleje,
Abba van a legénység eleje;
Abba van az én kedves galambom,
Ki kinéz a kaszárnya ablakon.

Ezeknek az októberi berukkolásoknak külön költszetük van. Fájdalmas, bubánatos költszet, a melybe azonban belevegyül a dévaj hetykeség s a színes álmokat festő remény hangja. Mert keserves is a katona-élet. Tudja ezt a regruta, a ki keserves sóhajtsókkal veszi magára a mundért, és tudja a zokogó leány is, a ki büszkén tekint induló kedvesére.

Az anya-sziv fájdalma, zokogása is bánatos nótában nyer viszhangot:

Szárnya, szárnya, szárnya a madárnak;
Fáj a szive sok édes anyának;
Fáj a szive sok édes anyának,
Mikor fiát viszik katonának.

Hanem a fájdalom csak megenyhül lassan-lassan, a regrutánál épen leghamarább. Van a császár kenyérének ízében valami, a mi feledteti a keménységét és jobbá teszi a foszlós kalácsnál.

Kiváltképp az első napok lázában elfelejti a katona a nehéz sort s ha a káplár ur lánczos-lobogós ájn-czvájára vissza is sóhajtja az édes anyia, vagy a kedves szerető szavát, büszkén dagadozik melle a mundér alatt, a mikor az első utczagyerek megszólítja:

— Katona ur kérem!

Városunkban az októberi berukkolások új kőpet adtak az utczáknak, s a habár össze is esett az

a vásárral, azért mégis megérezhető volt ez a mozgalom, melyet a fiatal legények csoportosulása és szomorú nótái nagyban emeltek.

Október 6.

Tizenhárom, tizenhárom,
Ott, az aradi határon.

Leáldoztak hős leventék,
Felakaszták, agyonlőtték.

Lesujtá egy élet átka,
A mi hazánkat átjárta.

Ötven évnek nagy emléki,
Jertek, áldozatok néki.

Kik szabadság szentségéért,
Tűzbe mentek a hazáért.

Családjaikat elhagyták,
S éltüket is feláldozták.

Drága vértől ázott róna,
Mély gyász sötéltik ránk róla.

Elszáll lelkünk el odáig,
Hol negyvennyolcz vérben ázzik.

S meghajlik a sírjok felett,
Fájdalmával a kegyelet.

Leborulunk azon földre,
Imánk tettökből van szöve.

Vezekelve nehéz gyászunk,
Porotokban is imádunk.

Könnnyünk s virágunk hull rája,
A vértanúk szent sírjára.

Ott nyugszik a tizenhárom,
Ott, az aradi határon.

Kertész Albert.

Irodalom.

— **Élő Nemesség** című havonként kétszer megjelenő szaklapra hirdet előfizetést Dr. Szombathy Ignác jogtudor, nyug. kir. tanár, volt m. levéltárnok, az „Udvarhely“ cz. 1875-ben városunkban megjelenő politikai lap szerkesztője. A szaklap programjából és szerkesztéséből ki lesz zárva minden politikai és felekezeti kérdés vitatása. A főtörekvés az lesz, hogy az élő nemesek ismerjék multjokát, jelenüket, jövőjüket, legalább minden megyében ismerjék egymást is. Az „Élő Nemesség“ megjelenik minden hó 5-én és 20-án egy-egy iven könyvalakban. Előfizetés egész évre 8 kor. (4 frt), negyedévre 2 kor. (1 frt), mely összeg az „Élő Nemesség“ szerkesztőségébe (Budapest, III., Kerék-utca 35. sz.) küldendő. A lap f. é. október 4-én indult meg. Az első évfolyam főtárgya lesz „A Magyar-nemesség történelmi fejlődése“ című tanulmányos munka, mely magában véve is megéri ezen lap előfizetési árát.

— **Az üldözöttek.** E czim alatt kis füzetet irt Fülel Sz. Lajos, városunk szülőtte, az ismert nevű poéta. Az alig 55 oldalra terjedő munkában védelmére kel az állatoknak, melyeket annyiféle kegyetlenséggel üldöznek az emberek. Rajzát adja az állatok hasznának, védelem módozatainak s végül a gyermekszoba számára közöl néhány verset. Az állatvédelem a közönség indolenciája és nagyon sok esetben rosszakarata miatt még mindig nincs nálunk annyira méltányolva, mint a külföld egyes műveltebb országaiban. Szívesen fogadjuk tehát Fülel Sz. Lajos kis füzetét, mely az állatvédelem nemes szolgálatában áll s annak akarja megnyerni a közönséget is. Kapható a szerzőnél, vagy megrendelhető Gyertyanffi-féle könyvkereskedésben.

— **Az Ország-Világ 1901. évi Almanachja.** Régi szokáshoz híven jelenti az „Ország-Világ“ szerkesztősége, hogy 1901. évi almanachja készülöben van és karácsony ünnepén pontosan ott lesz minden előfizetője asztalán. Nagy gond volt megállapítani, mi is legyen e diszes munka, melynek előkészítésére az Ország-Világ költséget és fáradságot nem kimél, mi módon örökítse meg a jellemzőbb események kiemelésével a mult esztendő történetét és mi módon nyújtson minél több szórakoztató olvasmányt annak a nagy előfizető közönségnek, mely számban megerősödve várja kedves hetilapjának karácsonyi ajándékát. Körültekintett az év eseményein és kereste azt a kiemelkedő nagyobb jelentőségű kérdést, mely a most muló napoknak tán maradandóbb emléket fog biztosítani. És ezt ezuttal könnyen megtalálta, mert újra feltámadt és mind hagosabban hangzik a kívánság: Pártoljuk a magyar ipart. Miniszterek vették ajkukra e szót és lelkesen küzdenek a magyar ipar pártolásáért. Az „Ország-Világ“ elhatározta, hogy a nevezetes mozgalom ujjáéledésének esztendejében a magyar ipart bemutattja a közönségnek. Ime ez az „Ország-Világ“ ezidei almanachjának kerete, képekben, írásban bemutatni a magyar ipart Vezetői ebben a munkában a magyar nők lesznek. Hegedüs Sándorné, kereskedelmi miniszterünk fenkölt lelkű neje megérezte azt, hogy férjének törekvései, nemes intenciói csak úgy arathatnak sikert, ha a nagy munkában segítő társai lesznek a magyar nők, kik ha előljárnak a magyar ipar pártolásában, akkor a küzdelem sikere előre is biztosítva van. Az ő buzgólkodásából alakult meg a magyar nők iparpártoló bizottsága. Ezek az igazi magyar ur nők fogják az almanachban az olvasóközönségnek elmondani, mi módon pártoljuk, szeressük a magyar ipart. Az ő cikkeik keretében avatott tollak fogják bemutatni a nemesebb magyar gyártelepeket, a kiváló magyar

iparosokat és meg fogják ismertetni a magyar gyarmányokat, a melyek sokszor jobbak, olcsóbbak, többetérők, mint a külföldről hozott selejtes áruk. Az Ország-Világ összes munkatársai, kiknek munkái már eddigi almanachukat is díszítették, odaadták munkájuk legjavát, hogy 1901. évi almanach még szebbé, díszesebbé legyen, mint a régié voltak. Jókai Mór vezetésével husz kiváló magyar író elbeszélése és költeménye, a magyar zenészerzők legkiválóbbjainak darabjai, számos szép illusztráció, eredeti kép fogja kiegészíteni a hatalmas kötetet. A kötetet magát díszes naptár fogja megnyitni, jelöl, hogy ez az ajándék csak egy esztendőre szól. Az ajándék bolti ára 4 korona lesz, a ki az Ország-Világ régi előfizetője, vagy az újságra egy fél évre előfizet, ingyen kapja. Az Ország-Világ előfizetési ára fél évre 8 korona, az összeget az újság kiadóhivatalába, Hold-utca 7. szám alá kell küldeni. Olvasóink lapunk hirdetései között megtalálják az „Ország-Világ” megrendelő levelét, a melylyel az előfizetést legcélszerűbben eszközölhetik.

— **Nemzeti ideál.** Irta Itj. Ábrányi Kornél. Nagyszerű könyv ez, tele mélyes tudással ragyogó szellemmel és — ami benne legbecesebb — könyörtelen igaz mondással. Szerzője óriási munkára vállalkozott; reá mutat egy évezredes nemzeti történet csalódásaira és csalásaira, azokra az illúzióira és hazugságaira a hagyományos történelmi felfogásnak, amelyek ködfátyolt vonnak a jelenkori nemzedék szemé elé s megakadályozzák tisztánlátását a multa és eligazodását a jövőre nézve. Ha az ember olvassa gyönyörködhetik a szép és elmés ötletekben, fordulatokban, a rengeteg szöbbség és szellemi sziporkázás változatosságában. Megjelent a Légrady Testvérek kiadásában. Ára 6 korona.

— **A Magyar Biztosítási Évkönyv.** III. évfolyama az őszi könyvpiacnak az első legnagyobb műve, mely az összes magyar, osztrák és külföldi intézetek alapításának és fejlődésének történetét foglalja magában s e mellett ismerteti az intézetek üzleti forgalmát, mérlegét, vagyoni állapotát, az igazgatóságának, a tisztikarnak, és a vidéki szervezetnek pontos hivatalos névsorát. A 400 oldalra terjedő díszesen aranyozott angol vászonkötésű közgazdasági munka nélkülözhetetlen segédkönyve lesz minden a biztosítás ügy iránt érdeklődő embernek, még a laikusnak is. A Biztosítási Évkönyv első részében tudományos és figyelemre méltó szakközlemények is vannak Beim Károlytól, Havass Miklóstól, Mihoffer Sándortól, Ormodi Ormódy Vilmostól, Dr. Stiller Mórtól, Poór S.-tól és Török Jenő Endrétől. A szakirodalomban egyedül álló munkát a Biztosítási és Közgazdasági Lapok szerkesztőse adja s az előfizetési ára 4 korona, mely előre a fenti laphoz Budapestre VII., Vörösmarty-utca 14 szám alá küldendő.

— **A tűz.** Egy regény került ily cím alatt a magyar könyvpiacra, amelyért csaknem párbajt kellett vívnia a szerzőjének. Az eset nem volt mindennapi s a világ összes lapjai élénken foglalkoztak vele, a párisi Figaro pedig vezércikket szentelt neki. A szerző, aki ily módon maga is csaknem regényhőse lett: Gabriele d'Annunzio, a nagy olasz író, költő és drámaíró, Duse Eleonorának, a világhírű tragikának benső jó barátja. És mivelhogy a Tűz cselekménye éppen szakasztott olyan tragikának és költőnek tüzes szerelmi viszonya körül fordul meg, mint amilyen Duse és d'Annunzio, az egész világ voltaképpen nagy, heves önvalomást és leleplezést látott a minden ízében rendkívüli regényben. Mindenki ismerte, hogy ez a könyv mestermű, de sokan szemére lobbantották a szerzőnek, hogy valomásaiban ily messzire mégsem lett volna szabad mennie. Ezek közé tartozott Marcel Prevost, a nálunk is jól ismert francia író, aki Duse Eleonora érdekében szállott sikra és élesen megtámadta d'Annunziót. E támadás s a rákövetkező ríposzt majdnem párbajba vitte a két világszerte ismert író. Mar ez is elég volt arra, hogy a Tűz-et siettek a legtöbb európai nyelvre lefordítani, nagy irodalmi sikerét azonban főképpen lebilincselő érdekességének köszöni. Egy nagy művész és egy nagy költő szerelmi regénye ez, színtere Velenczének bűbajos panorámája, amelynek leírása csodásan szép. A regény mellékalkaljai Margherita olasz királyné, Wagner Rikárd, Liszt Ferenc és az olasz irodalmi világ több kitünősége. Egészen új világot mutat be a szerző oly mesteri előadásban, hogy ez az egy mű is elégséges volt világhíre megalapítására. A szenzációs könyv most magyar fordításban is megjelent Szilágyi Béla kiadásában, aki nagy gonddal fordította le és felette iz-

lées, elegáns formában adta ki. A gazdag, színes borítékba fűzött kötet ára 3 korona, vagy díszes stylszerű kötésben 5 korona s kapható minden hazai és pályaúdvári könyvkereskedésben. Könyvpiacunk e legfrissebb újdonsága méltán számot tarthat az egész magyar olvasóközönség legjobb érdeklődésére.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Halottak napjára kossorukat és guirlandokat szép kivitelben, olcsó árak mellett készít Gyarmathy Etelka, Sz.-Udvarhely, Bethlen-utca Csánády-ház, udvari lakás. A megrendeléseket kéri idejekorán megtenni, hogy azok pontos időre szállíthatók legyenek.

100-300 frtig

havonta megkereshető bármely foglalkozásu egyének által, biztos és becsületesen, tőke és risico nélkül, hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helyiségében. Ajánlatok „Könnyű kereset” czímen Singer Gyula hirdetési irodájába, Budapest V., Sziv-u. 56.

➔ **Makulatura papiros métermázsánként 7 forintért kiadóhivatalunkban eladó.** ➔

➔ **Hirdetési bélyeg**et jul. hó 1-étől kezdve az egyes hirlap-hirdetések, falragaszok után nem kell fizetni. Ez a nagy bélyegdíj volt az oka annak, hogy a közönségnél a hirdetés nem vált szokássá. Ezzel az ipari és kereskedelmi hirdetés czéljaira folszabadult teljesen a publicitásnak hatalmas ereje, a mely megbecsülhetetlen szolgálatot tesz minden vállalkozónak. Az utcai hirdetések, falragaszok és reklámczédulák után darabonként járó 2 és 4 filléres bélyegdíjak is el lettek törölve. Ajánljuk lapunk hirdetési rovatát, ugyszintén könyvnyomdánkat izléses kiállítású falragaszok, reklámczédulák elkészítésére a nagyközönség b ígyelmébe. Becsek D. Fia könyvnyomdája Székelyudvarhely. ➔

Kiadó lakás a templomtéren. Négy szoba, két utcai szoba, egyik nagy vaserkélyes-, két udvari szoba, előszoba, konyha, kamara és hozzá tartozókból álló lakás kiadó és azonnal elfoglalható. A lakás meg is osztható, három szoba, konyha és hozzávalók, meg egy-egy szoba és előszobás lakással. Értekezhetni Nagysolymosi Konez Ármín ur gyógyszerterében.

➔ **Kérjünk mindenütt „Hírlapiró-gyufát.”** ➔

Az Ország-Világ megrendelő levele.

Alulírott ezennel megrendelem az Ország-Világ-ot, és kérem azt czímre október hó 1-től számítva rendszeresen megküldeni. Az esedékes évi előfizetési díjat, vagyis koronát a mai postával postautalványon küldöm. Mint új előfizető mindazokban a kedvezményekben részesülök, melyeket Önök hirdetnek. Az Almanachot kérem karácsonyra ingyen megküldeni.

Lakás: Névalírás.
U. p.:

➔ Tessék ezt a szelvényt levágni és levelező-lapra ragasztva vagy levélben az Ország-Világ kiadóhivatalának, Budapest, V., Hold-utca 7. sz. beküldeni. ➔

Kitüntetés:

Arany éremmel az 1900. párisi világiállításon az összes versenyzők között a hangszerek csoportjában. Hadsereg szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros, a cs. és kir. hadsereg és m. kir. honvédség egyedüli szállítója

BUDAPEST, II., Lánchíd-utca 5.

Iskolai és mesterhegedűk vonóval.

Gordonkák vonóval.

Nagybőgők vonóval.

Fuvolák.

Szárnykürtök.

Ősi magyar tárogató szabadalmazva.

Czimbalmak.

Elpusztíthatlan, erős hangú harmonikák.

Egy finom hegedű vonóval és tokkal 7 frt.

Templomi és más zenekarok részére szükséges

fúvó- és vonó-hangszerek

előnyös fizetési

feltételek mellett, legutányosabb árban szállítatnak.

Községi dobok

a legutányosabb árakban.

➔ **Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve** ➔

Harmonika árjegyzék külön kérendő.

Magyarország legnagyobb

fúvó-, vonó- és ütő-hangszergyára

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszert ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomosillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, osztnál, tagzaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerterében készletben van; f6 raktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállító.

Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés!

„Afroditin”

mellszépítő, a háremhölgyek csodáhatású laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos telettségét. A testbört bársony-lágyágúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodáhatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a

„Stearoptinum” labororiumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.

„STEAROPTINUM”

(Olaj-sebtapasz) Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapestben a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zúzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezeséget vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum” labororiuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum” labororiumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.